

Socialministeren (Bundvad): Behovet for plejehjem for ældre er i øjeblikket, som det blev sagt, meget stort, og det er også nødvendigt at overveje, hvorledes man kan bygge mest muligt for de midler, vi har til rådighed. Den betænkning om alderdoms- og plejehjem, som blev udsendt for 2 år siden, indeholdt da også forslag om indretningen til brug for dem, der skal planlægge og bygge disse hjem, og denne betænkning har gjort stor nytte. Efter at betænkningen var blevet udsendt, blev der under boligministeriet nedsat et udvalg til at udarbejde en ny vejledning om indretning af hjem til erstatning for den tidligere vejledning, som var blevet forældet. Dertil kommer, at den nye landsbygge lov vil kræve såkaldt modulprojektering. Virkningen heraf vil blive, at byggeriet i højere grad standardiseres, så man kan gå over til montagebyggeri med præfabrikerede elementer. Spørgsmålet er nu det, som det ærede medlem også rejste, om man skal gå videre og tilbyde en egentlig fællesprojektering.

Socialministeriet er bekendt med, at man inden for skolebyggeriet er i gang med et samarbejde de fynske kommuner imellem om en fællesprojektering og en fælles licitationsordning. Dette følger vi i socialministeriet med interesse for at se, om erfaringerne derfra kan nyttiggøres på vort område med henblik på fremtidigt plejehjemsbyggeri. Jeg er dog lidt betænkelig ved at skabe helt ensartede regler for byggeri af plejehjem.

Der foreligger for tiden mange planer, så mange planer, at der i bedste fald vil gå nogle år, før vi har disse planer ført ud i livet. Jeg kan her til det ærede medlems oplysning sige, at vi i øjeblikket har planer liggende i et antal af 150 med 5.000 pladser til en anlægssum af 275 mill. kr. Hvis disse planer skulle ændres til fordel for standardiseret og ensartet byggeri, ville det medføre store tab og forsinkelser, og det ville absolut ikke være heldigt. Dertil kommer, at byggeri ofte består i udvidelser af allerede bestående hjem, og man kan heller ikke i det tilfælde standardisere, men må tage hensyn til det, der i forvejen eksisterer.

I den udvikling, vi står i, er der brug for de impulser, der kommer ved, at mange arbejder med at forme planer for hjemmene. Udviklingen er næppe på et sådant punkt,

tror jeg, at vi nu kan standardisere det hele, og hvis vi i dag forlanger det, er jeg bange for, at vi vil låse udviklingen fast. Jeg kan i den forbindelse nævne, at der i den senere tid har været en tendens til, at byggeri for ældre, herunder også plejehjem, er blevet planlagt sammen med boliger for familier og med institutioner for børn og unge. Et standardiseret plejehjemsbyggeri vil ikke passe ind i et sådant omfattende byggeri.

Jeg tror, at vi må regne med et ret stærkt differentieret byggeri af plejehjem en tid endnu, men det udelukker selvfølgelig ikke, at man i videst muligt omfang betjener sig af standardisering, hvor det er muligt. Efter den nye lov om omsorg for invalide- og folkepensionister skal alle planer om alderdoms- og plejehjem godkendes af socialministeriet. Ministeriet kan på denne måde følge udviklingen. Når vi er kommet noget længere i den udvikling, vi er i gang med, og når det udvalg, boligministeriet har nedsat, har afsluttet sit arbejde, og når vi har fået erfaringer fra undervisningsministeriets Fynsplan, tror, jeg, at tiden er inde til at undersøge, om vi skal gå de skridt videre, som det ærede medlem ønsker. Indtil da må vi søge at afvikle så mange som muligt af de foreliggende færdige projekter, som jeg omtalte for et øjeblik siden.

Henry Christensen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for de oplysninger, som ministeren gav, og også for en del af den indstilling, som ministeren gav udtryk for. Allererst vil jeg dog gerne rette en misforståelse. Det, jeg ønskede, var ikke, at ministeren skulle kræve en standardisering eller en typerationalisering. Det, jeg har villet med mit spørgsmål — hvilket også fremgår af det, jeg har skrevet — er at foreslå, at man skal tilbyde kommuner og institutioner mulighederne for en typerationalisering. Jeg mener ikke, man skal standardisere på den måde, at man skal forlange, at byggeriet for at få de og de tilskud skal være på den og den måde.

Jeg tror, at det — i hvert fald for en lang række af de planer, man arbejder med ude omkring, og som vi alle sammen er klar over der vil være behov for bliver realiseret — ville være en hjælp og give mulighed for en større og hurtigere udnyttelse af produktionskapaciteten, om der forelå et gennem-